

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Land Hessen

Tožena stranka: Florence Feyerbacher

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt – Razlaga člena 15 Sporazuma z dne 18. septembra 1998 med vlado Zvezne republike Nemčije in Evropsko centralno banko o sedežu te institucije v povezavi s členom 36 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke – Pravica uradnice pri Evropski centralni banki, ki je nemška državljanka, do starševskega dodatka, ki ga določa nemško pravo – Opredelitev sporazuma o sedežu Evropske centralne banke kot del prava Unije ali kot mednarodnopravna pogodba – Uporaba določb nemškega socialnega prava, ki predvidevajo starševski dodatek za uslužbenca Evropske centralne banke

Izrek

Člen 15 sporazuma z dne 18. septembra 1998, sklenjenega med nemško vlado in Evropsko centralno banko o sedežu te institucije, v povezavi s členom 36 Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke v različici, priloženi Pogodbi ES, ne izključuje možnosti, da Zvezna republika Nemčija prizna dodatek, kakršen se obravnava v postopku v glavni stvari.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. julija 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Köln – Nemčija) – ebookers.com Deutschland GmbH proti Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Zadeva C-112/11) (¹)

(Promet — Zračni promet — Skupna pravila za opravljanje zračnih prevozov v Uniji — Uredba (ES) št. 1008/2008 — Obveznost prodajalca letalskih potovanj, da zagotovi, da stranka možnost doplačila izbere z izrecno potrditvijo — Pojem „možnost doplačil“ — Cena zavarovanja za primer odpovedi leta, ki ga zagotovi neodvisna zavarovalna družba, pri čemer je ta cena del skupne cene)

(2012/C 295/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ebookers.com Deutschland GmbH

Tožena stranka: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Köln – Razlaga člena 23(1) Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, str. 3) – Obveznost prodajalca letalskih potovanj, da zagotovi, da stranka možnost doplačila izbere z izrecno potrditvijo – Pojem „možnost doplačila“ – Cena zavarovanja za primer odpovedi, ki ga zagotovi neodvisna zavarovalna družba, pri čemer je ta cena del skupne cene in se zaračuna potniku hkrati s ceno za let

Izrek

Pojem „možnost doplačila“ iz člena 23(1), zadnji stavek, Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti je treba razlagati tako, da zajema cene, ki so povezane z letalskim potovanjem, za storitve, kot je zavarovanje za primer odpovedi v postopku v glavni stvari, ki jih ponuja subjekt, ki ni letalski prevoznik, in ki jih prodajalec tega potovanja zaračuna strankam skupaj z letalsko prevoznino v okviru skupne cene.

(¹) UL C 173, 11.6.2011.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 19. julija 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd proti Comptroller-General of Patents

(Zadeva C-130/11) (¹)

(Zdravila za uporabo v humani medicini — Dodatni varstveni certifikat — Uredba (ES) št. 469/2009 — Člen 3 — Pogoji za pridobitev — Zdravilo, za katero je bilo pridobljeno veljavno dovoljenje za promet — Prvo dovoljenje — Izdelek, ki je bil najprej dovoljen kot zdravilo za uporabo v veterinarski medicini, nato pa kot zdravilo za uporabo v humani medicini)

(2012/C 295/15)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Tožena stranka: Comptroller-General of Patents

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Razlaga členov 3 in 13(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1768/92 z dne 18. junija 1992 o uvedbi dodatnega varstvenega certifikata za zdravila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 11, str. 200) – Razlaga člena 8(3) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 69) – Pogoji za pridobitev dodatnega varstvenega certifikata – Datum prvega dovoljenja za promet, ki se upošteva pri izdaji certifikata – Izdelka, ki vsebujeta isto učinkovino in ki sta oba pridobila dovoljenje za promet, prvi za zdravilo za uporabo v humani medicini, drugi pa za zdravilo za uporabo v veterinarski medicini z drugo indikacijo.

Izrek

- Člena 3 in 4 Uredbe (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila je treba razlagati tako, da v primeru, kakršen je v postopku v glavni stvari, zgolj obstoj prejšnjega dovoljenja za promet, ki je bilo pridobljeno za zdravilo za uporabo v veterinarski medicini, ne nasprotuje podelitvi dodatnega varstvenega certifikata za drugačno uporabo istega izdelka, za katero je bilo izdano dovoljenje za promet, če ta uporaba spada v okvir varstva, ki ga podeljuje osnovni patent, naveden v utemeljitev prijave za dodatni varstveni certifikat.
- Člen 13(1) Uredbe (ES) št. 469/2009 je treba razlagati tako, da se sklicuje na dovoljenje za promet z izdelkom, ki spada v okvir varstva, ki ga podeljuje osnovni patent, naveden v utemeljitev prijave za dodatni varstveni certifikat.
- Odgovori na prejšnja vprašanja za predhodno odločanje ne bi bili drugačni, če bi se v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, ko je ista učinkovina prisotna v dveh zdravilih, ki sta pridobili zaporedni dovoljenja za promet, za poznejše dovoljenje za promet zahtevala popolna vloga v skladu s členom 8(3) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini ali če bi izdelek, ki ga zajema prvo dovoljenje za promet z ustreznim zdravilom, spadal v okvir varstva drugega patenta, katerega registrirani imetnik ni prijavitelj dodatnega varstvenega certifikata.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. julija 2012 – Evropska komisija proti Francoski republiki(Zadeva C-145/11) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/82/ES — Zdravila za uporabo v veterinarski medicini — Decentralizirani postopek za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom za uporabo v veterinarski medicini v več državah članicah — Generična zdravila, podobna že odobrenim referenčnim zdravilom — Zavrnitev validacije vloge s strani države članice — Sestava in oblika zdravila)

(2012/C 295/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. Šimerdová, A. Marghelis in O. Beynet, zastopniki)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, S. Menez in R. Loosli-Surrans, zastopniki)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 32 in 33 Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 3) – Decentralizirani postopek za pridobitev dovoljenja za promet v več kot eni državi članici – Generična zdravila, podobna že odobrenim referenčnim zdravilom – Zavrnitev validacije s strani države članice, ki temelji na znanstvenih razlogih, povezanih s sestavo zdravila in izbiro farmacevtske oblike – Načelo vzajemnega priznavanja

Izrek

- Francoska republika s tem, da je zavrnila validacijo dveh vlog za dovoljenje za promet z zdraviloma za uporabo v veterinarski medicini, CT-Line 15 % Premix in CT-Line 15 % Oral Powder, v okviru decentraliziranega postopka iz Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, ni izpolnila obveznosti iz členov 32 in 33 te direktive.
- Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 179, 18.6.2011.⁽¹⁾ UL C 160, 28.5.2011.